

De Olafsons zoeken een nieuwe werkster.

"We moeten een advertentie zetten!" sprak mevrouw Olafson, want zij gaf de toon aan, en hij deed altijd wat zijn vrouw verlangde.

Er kwamen drie handgeschreven brieven met cv en foto's. Twee daarvan verscheurde mevrouw Olafson onmiddellijk. Het ene meisje was zo onbescheiden geweest gelijk salariseisen te stellen, het andere leek haar te brutaal. Het derde meisje, dat Emanuela heette en dat een onschuldig gezicht had, bleef over.

"Emanuela is een goede naam", het betekent "de bescheidene", bracht meneer Olafson voorzichtig naar voren. "Die zou je in dienst moeten nemen. Wat staat er precies in haar cv?"

"Alle mensen liegen, wanneer ze een cv opsturen", oordeelde mevrouw Olafson. "Ik zal een grafoloog om raad vragen!"

Ze stuurde de brief op naar de grafoloog en enkele dagen later las ze haar man triomfantelijk het grafologisch rapport voor":

"De aan ons gestuurde brief is van iemand met een uitgesproken egoïstisch, heerszuchtig karakter, die een aanleg voor razernij heeft en wier manier van handelen wordt bepaald door haar eigen domheid. Wij waarschuwen u zeer beslist zich niet met deze persoon in te laten, daar haar levenspad in het gekkenhuis kan eindigen!"

"Hoe kunnen een naam en een foto toch zo bedrieglijk zijn!" zei meneer Olafson kleintjes.

"Ja", sprak mevrouw Olafson, "en daar komt nog bij dat ik de hele brief zelf eigenhandig heb overgeschreven,